

րաւ, դրեց Գոհար խանումի օթախներու մէջ:

Ու Մհեր հեծաւ ուր ձին. կռիւ պղի էներ, յարի եօթ տարին թըմէր:

Քշեց Լօռուայ Շարի-արքան թագաւորի քաղքի վրէն, քաղքի ճոթն առաւ, առաւ ջարդեր:

Շարի-արքան խոշուն էրեց ու ըզոր հետ կռիւ էրեց. ինչ-խըզր խոշուն բերեց, Մհեր ջարդեց:

Շարի-արքան թագաւոր հարցուց Մհերին թէ—Քու հունար ինչ է, դու իղըմլայ կռիւ կ'էնիս:

Ըսեց.— Իմ հունար իմ թուերն է— հպարտցաւ:

Ըսեցին.— Բերէք քաման թալինք, բռնինք:

Քաման թալեցին, բռնեցին. օր բռնեցին՝ տարան, թալին հորու մէջ: Ուր ձին թուր խլեց ու գնաց, ճամբախ կտրեց. օր մարդ էրթէր՝ ձին կ'սպանէր:

Մհերին լէ տարան, քառսուն գաղական հոր թալին:

Մէկ պառաւ կէր քաղքի մէջ. էդ պառուուն եօթ ախշիկ կէր, պստիկ ախշիկ հարիր տարեկան էր. էդ պառաւ դանեց դան հաց կ'տանէր, օրէն էրկու դան կ'թալէր հորու մէջ:

Շարի-արքան եօթն օր իրարու վրէն արձիճ բոմեց ու հալեց: Պառաւն էկաւ Մհերին ըսեց.— Արձիճ է քոմած, կ'հալին, օր ընան վրէդ:

Ըսեց.— Ըբա՛ ինչ էնիմ, պառաւ, գնա՛ ընձի մէկ հատ բահ բի:

Բերեց բահն ու թալեց հորու մէջ:

Պառաւ ըսեց.— Էդ հորու կշտի հետ մէկ խարաբայ հոր մի կայ, ծակէ, ընցի էն մէկ էլ հորու մէջ:

Ըսեց.— Եօթ ղիտր անլուայ բուրդ բի, մէկ ղիտր կուպր:

Գնաց ու պառաւ առաւ, էկաւ, թալեց հորու մէջ:

Մհեր զարկեց անլուայ բուրդ ծակի վրէն, կուպր լէ վրէն, պառեկ տուեց դէմ:

Շարի-արքան¹⁾ հալեց արձիճ ու լցեց հորու մէջ. մնաց յա-

¹⁾ Ա. վարիանտով Մհերը կռիւ է գնում ոչ թէ Լօռայ Շա-